

GAZETA TRANSILVANIEI.

Redacțiunea și administrațiunea :

Brașov, piața mare Nr. 22. „Gazeta“ iese
Mereurea, Vinerea și Duminica.

Prețul abonamentului :

Pe unu an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe
trei luni 2 fl. 50 cr. Terț esterne pe șase
luni 14 fr., pe an 28 franci.

Anul XLVII.

Să prenumere :

la poștele c. și r. și pe la dd. corespondenți.

Anunțurile :

una serie garmond 6 cr. și timbru de 80
er. v. a. pentru fiecare publicare. — Scri-
sori nefrancate nu se primesc. — Manu-
scripte nu se retrămit.

Nr. 25.

Mercuri 29 Februarie (12 Martie)

1884.

Brașov 29 Februarie st. v.

Astăzi țin adunare alegătorii români din județul Clușului cu scopul de a se organiza în club electoral. Scim, că cu ocaziunea alegerilor ultime municipale s'a fost iscat o mare neînțelegere în clubul alegătorilor români din numitul județ, asupra modului de procedere la alegerea de vice-comite. În urma acestei neînțelegeri clubul s'a disolvat.

Sperăm, că va succeda Românilor de bun semțu a restabilii ađi pacea și buna înțelegere între alegătorii Clușiani și cei dela Câmpia, căci unde am ajunge decă neînțelegerile s'ar estinde și asupra acțiunii noastre față cu viitorile alegeri? D'inaintea intereselor solidarității naționale trebuie să peră ori-ce interes local și ori-ce ambițiuni personale ale conducătorilor.

Cătu pentru alegătorii noștri, cari se voru întruni ađi în Clușiu, avem cauze fundate a crede, că ei voru reconstitui clubul electoral român și voru restabili astfel solidaritatea între densii. Ei s'au certat și totu ei se voru și împacă, căci sunt activi și stăruitori. Multă îngrijire ne însuflă însă atitudinea alegătorilor noștri în partea cea mai mare a celorlalte județe. Un grad mare de neinteresare, ca se nu dicem nepăsare, se observă în cele mai multe părți.

Decă am ști că la noi tôte sunt așa de bine pregătite, încatu se trebuie numai a se da alarmă și toți se alerge la postul lor, n'am fi de loc neliniștiți. Cunoscem însă scăderile, scim cătu de puțin se lucră la noi pentru pregătirea și organizarea forțelor noastre naționale și de aceea dicem tuturor: treziți-ve din letargia voastră și puneți-ve pe lucră, nu uitați înainte de tôte, că cel ce pleacă desu de dimineță la drum, ajunge mai curend și mai sigur la ținta de cătu cel ce se întârziă.

Nu mai e timp de pierdut. Cluburile alegătorilor noștri trebuie să se constituie cătu mai curend în tôte județele și se-și alégă câte un comitet central și comitete de cerc. Altfeliu este imposibil de a stabili a strinsă legătură între alegătorii români și a face cu putință o solidară procedere a tuturor față de viitorile alegeri dietale.

Scim că în mai multe județe s'a lucrat și mai înainte foarte puțin în această direcțiune. Ce fac conducătorii din aceste județe? Dorm? Și până când mai voiesc se dormă? Ce mai așteptă ei? — Este o mare întrebare decă comitetul permanent electoral și-a sciut alege destul de bine omenii, cătră cari a adresat apelul pentru constituirea cluburilor electorale, căci sciut este, că dela cei ce sunt chemați a luă inițiativa și dela aceea cum o ieau depinde de regulă succesul întregii întreprinderi. Se punem cazul, că comitetul permanent s'a adresat colo și colo cătră unii amici, cari pôte se aibă cele mai bune intențiuni pentru promovarea cauzei noastre naționale, der cari nu posedu nici energia, nici veda necesară spre a pune în lucrare ceea ce li se cere. Ce se întâmplă în asemeni localități? Este garanță, că aici se voru pôte organiza alegătorii români? Și decă nu ce e de făcut?

În privința acesta trebuie să ne lămurim până ce mai este timp. Scim cam cum merg lucrurile la noi. Cei mai mulți cred, că idea lor este cea mai bună, der tocmai de aceea o ascund temenduse ca nu cumva împărțind'o cu ceilalți aceștia să se folosescă de ea în paguba nimbului lor de conducători și așa nici unii nici alții nu

ieau inițiativa. Astfel se paralizează energia și comuna conlucrare a fruntașilor noștri dela orașe și dela sate și rezultatul este, că evenimentele îi află mai totdeauna într'o stare ne pregătită, divisați în păreri și în voință. Atunci cându apa le vine la gură, în momentul din urmă, conchiamă adunări, în cari domnesce apoi confuziunea cea mai mare și a căror hotăriri, decă se și ieă vr'una bună, nu le respectă nimeni.

Trebuie să ne convingem odată, că cu „lasă-me se te lasă“, care a devenit aprôpe a doua natură a Românilor noștri nu mai merge. Ađi fiecare fiu deștept și înțelegător alu națiunii noastre este dator să se de concursul la opera conlucrării naționale, fără se mai aștepte a fi provocat sau rogat de cineva în deosebi. Și ceea ce este lucru și mai de căpeteniă: fiecare trebuie să caute puncte de atingere cu ceilalți frați ai săi pe acestu terem, nu însă să se gândescă numai la aceea ce'l pôte isola de densii.

Ori s'a trâmisi apelul comitetului permanent la adresă bună, ori la adresă greșită, acesta nu pôte escusa nepăsarea și nelucrarea nimenui. Membrii conferenței naționale dela 1881 au luat în față lumen angajamentul solemn, că voru lucră pentru susținerea și cimentarea solidarității între alegătorii români și pentru realizarea postulatelor naționale. Acești membri, cari pre cătu scim sunt toți în viață, au prin urmare datoria morală și națională, fără a mai fi în special provocati, a lucră pentru realizarea dorinței exprimate în apelul comitetului permanent, ca cluburile alegătorilor români să se constituie cătu mai curend!

Cronica evenimentelor politice.

Diua întâia a desbaterii speciale în dieta din Pesta asupra legii pentru darea pe spirit a fost de asemenea grea pentru referentul proiectului, Hegedüs, căci a avut să întâmpine violente atacuri din partea deputaților Hermann și Akos Ugron (faimosul deputat alu Sécuilor). Acesta a disu lui Hegedüs, că elu (Hegedüs) n'are nici măcar șapte pruni, căci altfelu ar ști mai bine apără interesele posesorilor de pruni. Hegedüs îi replică, dicend, că unulu își agonisesc pânea cu vitele sale, érá altulu cu mintea sa. În fine Ugron adause, că nu trebuie multă minte spre a-și câștiga bani prin marce de prezență. După A. Ugron își aduse Gabor Ugron finețele sale la tégü, cându veni vorba despre cestiunea cãldărilor mici, cari finețe, după atestatul, ce-lu dá „P. Lloyd“ autorului lor, sunt cele mai remarcabile, din câte s'au auditu în parlamentul din Pesta. Gabor Ugron făcu propunerea, ca în §-lu 6 să se admită hotăriri, ca Sécuilor să li se concedă a ferbe rachiu cu căldările lor, cari nu sũ mai mari de 56 de litre, pentru un paușal de 2 fl. În contra acestei propuneri vorbi ministrul de finance, declarand, că nu se pôte face excepțiune, admițend în lege dispozițiuni pentru singuratică ținuturi, der în cadrul legii voru află considerațiune unele relațiuni.

Legea pentru darea pe spirit s'a primit și în desbaterea specială, fără a se considera pe deplin propunerea lui Gabor Ugron în favorul Sécuilor.

În cestiunea Dunării se exprimă „N. Fr. Pr.“ astfel: „După împărțiri din Parisu va să se urgiteze de nou definitivă deslegare a cestiunii dunărene în procsima sesiune a comisiunii europene dunărene, care se va

ține în Aprile a. c. Cum scim, marile puteri n'au putut înduplecă pe guvernul român până acuma, ca să adereze la hotăriri conferinței de Londra, relative la regularea navigațiunii pe Dunărea de jos. Representantul Franciei în Bucuresci, baronul de Ring, se dice, că în timpul petrecerii sale în Viena, a vorbitu deja cu comitele Kalnoky despre modul, cum s'ar pôte obține consențirea României la numitele hotăriri.“

„Posta“ din Galații României anunță, că ministrul de resbelu alu României a dat ordinu spre a se începe în parte circularea vaporelor flotei române pe Dunăre și că iachtul regal român, „Stefanu cel mare“, a plecatu de acolo și se află la Giurgiu, întrebuintându-se la transportarea crucilor pentru Dobrogea. — Alu duoilea bastiment român, canoniera „Grivița“, sub comanda capitanului State, plécă la Tulcea.

Capitanul de marină Coslinski, care a fostu trâmisiu de guvernul român în Englitera, a adus cu sine dué șalupe pentru poliția Dunărei.

Sesiunea parlamentului germanu a fostu deschisă în 6 Marte prin secretariul de stat de Bötticher cu un cuvânt de tron de următorul cuprinsu :

Relațiunile Germaniei cu puterile străine facu, ca împăratul să fie foarte mulțamitu mai cu semă, cându s'aruncă o privire retrospectivă asupra nelinistelor și profeciilor, cari, după crearea imperiului germanu faceau a se îndou de caracterul pacificu alu politice sale. Aceleași simțiminte pacifice, de cari puterile vecine amice sunt animate, pun între ele și Germania o basă de solidaritate, care face, ca pacea să pară asigurată nu numai pentru Germania, ci și pentru Europa întrégă. Consolidarea amicitiei creditare, care unesc Germania și principii săi cu Curțile imperiale vecine, precum și primirea făcută principelui imperialu în Italia și în Spania sunt atâtea dovești, că autoritatea națiunii germane față cu străinătatea este secundată de încrederea, ce principii și poporele au pus în politica noastră. Împăratul speră să păstreze această încredere și pacea Germaniei.

În ceea ce privește afacerile interioare, discursul tronului desemnă, ca o sarcină dintre cele mai însemnate a acestei sesiuni, discutiunea și votarea legilor politice-sociale. Dorințele împăratului pentru îmbunătățirea sôrtei lucrătorilor și pentru înlesnirea păcii între tôte clasele poporațiunii, sunt de sigură bine înțelese de națiune.

Discursul anunță prezentarea unui proiect de lege pentru ajutoarele, ce trebuiesc date lucrătorilor sérăciți în urma accidentelor, precum și crearea unei case de lucrători invalidi, pentru a nimici demersurile anarchiste, cari tindu a răsturnă ordinea divină și socială, ș'a merge spre sprimarea măsurilor excepționale. Discursul anunță prelungirea micii stări de așediu și prezentarea unui proiect de lege pentru a exercită un control mai eficace asupra societăților pe acțiun, precum ș'a unui proiect de lege privitor la pensiunile funcționarilor și oficiarilor.

În fine discursul de tron mai anunță proiectul unei legi nou de acți, care ținsece a delatură neajunsurile provenite din legea cea vechiă. Spre acestu scop se măresce și înăspresce responsabilitatea tuturor persónelor participante la fundarea, conducerea și supraveghierea întreprinderilor cu acți; și se pune în perspectivă o controlă eficace asupra administrațiunii societăților de acți. Mai încolo proiectul de lege pentru ameliorarea pensiunilor ampoiaților de stat și ale oficiarilor, precum și un proiect de tractat cu Belgia pentru apărarea reciprocă a drepturilor de autor și a.

În ședința dela 6 Marte a camerei de jos din Londra guvernul împărțesce următoarele: Tôte puterile au felicitat pe Anglia pentru

ultimele succese în Sudan. Guvernul privește învoia lui Lessop cu radarii ca o soluțiune mulțamitoare a dificultăților de felul acesta. Cu privire la creditul suplimentar, cerut de Hartington pentru expedițiunea la Tokar, guvernul țice, că Osman Digna a fost avertisat să-și risipească trupele sale din apropierea Suakinului, la casă contrar ele vor fi imprăștiatate cu forța. Că Mahdiul nu amenință nici pozițiunile de pe țărmurile Mării-roșie, nici nu împedecă evacuarea Sudanului intenționată de Gordon. Unicul scop al expedițiunii lui Graham este de a asigură pozițiunea în contra amenințării. Guvernul n'are intențiunea de a nimici trupele lui Osman Digna nici a-și răsbună asupra lui. Hartington crede, că după finirea expedițiunii o mică garnisonă permanentă în Suakin va fi de ajunsă.

Din Londra se scrie, că cestiunea comerciului cu sclavi în Sudan, ce a fost adusă pe tapet prin faimosa proclamațiune a generalului Gordon, a dat ănsă la o viașă schimbare de note între cabinetele din Londra și Paris. Guvernul engles a dat, după cum se aude, cabinetului frances deslusiri satisfăcătoare asupra acestui obiect. Lordul Granville declară, că Anglia va stă bună pentru acțiunile lui Gordon numai pēnă la un punct anumit. Guvernul M. Sale Reginei va ține strinsu la tractatele existente și va tractă, ca stipulațiunile, cari obligă pe Anglia a suprimă comerciul cu sclavi în Egipt, să fiă strict observate. „Pēnă una alta“, adause lordul Granville, „ar fi de lipsă, ca mai ăntăiu să se restituie prestigiul Angliei în Sudan, fără de care guvernul britanic nu pōte face pași energici.“ Intr'aceea Pōrta otomană a făcut bine, că a espedat trupe spre Dgedda din precauțiune. In poporațiunea din Hodeida și giur domnesce o dispozițiune vedită în favorul Mahdiului, și în Dgedda însași se ridică semințiile beduine așa de amenințator în contra autorităților turcesci, încăt o să se proclame starea de așediu asupra cetății.

Dela Sibiu primim scirea că consistoriul archidieceșan gr. or. a făcut o remonstrațiune la guvern în afacerea amestecului ministrului Trefort în distribuirea ajutorului de statu pentru preoți, seu cum îi mai țicem „mila împēratēscă“.

Din Carpații ostici 6 Marte 1884.

In fine totuși D-șelul Românilor a audiat rogăciunile noastre și fericirea națiunei romănesce — de sub corōna St. Stefanu — este făptuită! Discordia, nedreptatea și sărăcia seculară are se părăsescă pământul Transilvaniei și alu Ungariei și în locul lor voru intră triumfal — frățietatea, dreptatea și

FOILETONŪ.

Elisabeta, regina României.

Elisabeta, regina României, este una din cele mai destinate aparițiuni ale presintelui. Nu este numai norocul său propriu, că ocupă un tron regal. Organizațiunea noastră socială îi dă ocaziune de a face bine în cercuri întinse și de a năsu spre o țintă câtu se pōte de înaltă. In Elisabeta sunt întrunite multe și eminente calități. Ea nu e numai o regină, care se interesază cu căldură și pōrtă grijă ca o mamă de poporul său și de țera sa, o regină, care represintă cu mare cutezanță și energiă interesele statului său, . . . ea nu este numai o femeă grațiosă și amabilă, ci totodată este și o poetă, ale cărei lucrări i asigurază o însemnătate generală.

Elisabeta Paulina Otilia Luisa s'a născut la 29 Decembre 1843 în Neuwied (Prusia renană). Unicul ei frate, principele Wilhelm de Neuwied, eră cu doi ani mai tinērū ca dēnsa. Mama ei, princessa Maria Wilhelmina, născută ducesă de Nassau, s'a căsătorit în vērștă abia de șapte-spre-dece ani cu principele Hermann, care eră cu dece ani mai mare ca dēnsa. Tinēra princessă, unica fiică, eră copilă fōrte seriōsă și prematură.

Ea nu posedea acelu înaltu grad de inteligență, care aduce adese-ori peire naturilor geniale, cari, basate pe dēnsul, credū, că pot

bunăstarea comună. Of! câtă bucuriă! Câtă fericire! — Si numai vr'o două țile ne mai despărțesc de acestu momentu epocalu, căer 14 Marte n. a. c., este menit a face acēstă minune, 14 Marte este menit a începe o eră nouă pentru Romānū, cari locuesc în țērile coronei St. Stefanu. „Viitoriul“ — acestu Messia alu nostru, ni-o spune în Nr. 24 alu vieței sale de mare speranță și ne invită pe toți, căți suntem Romāni moderați — asta suntem toți Romāni — se ne întâlneam în ția de 14 Marte în Pesta la „Cornul de vēnatu“ — alias „Jägerhorn“, ca acolo înmulțind numărul grandioșei partide a barbaților „frunțași“ și „moderați“ — în sensul „Viitoriului“ — se scōtem din ăla sorții — firesce cu ulterioara învoire a Idolului Tisza Kálmán — respectarea limbei nōstre la oficele publice; căer acestu corifeu alu liberalismului cu suprimarea legi de naționalitate a nerespectat limba romănescă, alungându-o chiar și din birourile primărilor. Aplicarea inteligenței romănesce proporționată — la deregătorii de ale statului; — căer pēnă ađi acēstă inteligență a fostu meru dată afară din posturile, cari le ocupă pentru pēcatul, că este romānă. Respectarea autonomielor bisericesce romāne — fōrte nerespectate pēnă acilea. Ajutorarea clerului și a scōlelor romāne din budgetul statului, precum se ajută clerul și scōlele maghiare de acolo; căer Romānilor pēnă ađi nu numai că nu le dau nici un ajutor din budgetul comunu, dēr îi opresce guvernul chiar și de a-și face scōle din alu lor propriu — vide Caransebeșu. *) Censul de alegere din Ungaria se se estindă și preste Transilvania, căer liberalismul și frățietatea maghiară au pēnă ađi un parlamentu cu două legi electorale și împărțire schimonosită a cercurilor. In fine s'au gândit și la bietul țeranu romānū, care de vēcuri a fostu toporu de oșe și voesce să-i facă scoli agricole — unu lucru nepomenit pēnă ađi — învătându-lu a-și lucră brazda, scaldat de vēcuri în sudore și îngrășat cu sänge strămoșesc, mai bine, unu lucru, care pānă ađi nu a nfericitu încă nici unu stat. Apoi alte multe bunătăți, de cari dispune statul, între cari de siguru că nu s'a uitat și aceea, ca se nu fimu trimiși la fiecare ocaziune prin Romānia și prin America de cătră frații Maghiari. Aceste tōte se potă căpēta ușor pe cartea de bucate dela „Jägerhorn“ numai se ne aruncăm cu toții bărbătesce preterenul de alegere și se scōtem mulți deputați voinei d-lui Tisza, părăsindu programa nebună dela Sibiu 1881, care și așa „nu e făcută cu cumpenirea amēsurată a împrejurarilor“ căer ne face „sē ne sdrobim puterile cu asalturi asupra unei cetăți, ce scim bine, că nu o putem învinge“, dēr după planul „Viitoriului“ vomu învinge de sigură, luptându ne bărbătesce sub conducerea lui Tisza — cu mările legate! Nu e vorbă, cuina dela „Jägerhorn“ este escelentă și meniul din 14 Marte ar plăcē fiecărui

*) Ba, ce e și mai multu, nici de aiurea se primim, nu ne permite părintescul guvern alu lui Tisza — Trefort.

fi dispensate de ori-ce studiu seriōs. Elisabeta învătă cu mare zel și cu multu devotamentu. Ea cetia cu multă pasiune și-și întipăria lucrurile cetite pentru totdeuna. Ea cunoscea tōte basmele germane și află o mare plăcere în a istorisi mumei sale, ședend pe unu scăunel și ascundendu-și pe jumătate capul în haina dēnsi, poveștile despre prinții fermecați și princesele fermecate. Unu proverb francesu tare cunoscutu țice: „Fiecare soldatu pōrtă în tornistrul său toēgul de mareșalu“. Dēr, firesce dintr'unu milionu de soldați pē puțin ajungu acea înaltă țintă. Cu ficele micilor case principiare germane este totu cam astfelu. Fiecare dintr'insele se nasce cu destinațiunea pentru vre-o corōnă regescă. Copila, dormind în lēgēnū, are puțină presimțire de sōrtea, ce o așteptă. Fiicele principilor protestanți au fostu totdeuna gata a primi cu curōna rusescă și religiunea de statu rusescă. — „Paris vaut bien une messe, („Parisul merita o ț de liturgiă“). . . țice proverbul. Strălucirea corōnei posibile în viitoru nu este fără însemnătate pentru tinerele prinseselor germane. Ele sunt mai totdeuna crescute astfelu, cum se cere pentru unu capu încoronat. Iși câștigă o cultură neobicinuită, învătă numai decăt o observă și a cugetă corect și au consciința deplină a unei pozițiuni predestinate în societatea omenescă.

Ori încătrău ne îndreptăm privirile, în Rusia, în Svedia, în Marea Britaniă, vedem, că pretutindinea ședură și ședū pe tronuri prin-

romān și mai „nemoderat“ puțintelu, deși este cam frugal, neconținend alta decăt — ecuitate normală. Dēr astfelu de delicatose nu se servesc din partea unui Domn de case numit „șeful partidei liberale“ după nouē ani de guvernare, căer se scărbesce înțera lume civilisată de atare liberalismu specificu. Alțemu și oșpeți invitați voru avē puțin apetitu — la ce de siguru că s'a gândit d-lu casei Tisza Kálmán — după ce în timpu de 8 ani au fostu sdrobiți și tractați cu bunăvoința unui cuceritoru. De ne serviă liberalul și ecuitabilu d-nu Tisza cu acestu „meniu“ la „Cannae“, pōte ne serviam de elu, dēr la „Zamma“ nu. „Pē tardiu!“ căer numai este atrăgătoru a intră în societatea d-lui Tisza-Trefort, trecutul le este plin de pēcate comise în contra ecuității și libertății, er venitorul le promite rēșplata cuviincioșă. — Atăta vomu rēspunde și de astădată „Firmei“ er „agentului îi recomandăm o haină mai morală pe venitoru — de va mai fi în serviciu credinciosu; căer metoda de a înfric pe cei asupriți cu alte asupriți și nelegiuri, cum o face, dāndu sfatur părintesci Timișorenilor și Caransebeșenilor, este scărboș și pē desu folositu de — „factorii politicii dominante“. „Bange machen gilt nicht!“ țice Nēmțulu.

Apoi atăta logică va avē dōră nația romănescă, ca se nu vēndă slanina pentru cărnat. Adecă pentru cățiva ampioiați din comitatul Timișorei și pentru tribunalul și gimnasiul „in spe“ din Caransebeșu — dreptate gōlă — națiunea romănescă se renunț la drepturile sale și se facă politică mārșavă sfărțit rēscă? Acēsta ne-o recomandă „bărbății frunțași“ ai partidei „moderate“, prin glasul profetului bine informatu „Viitoriul“.

Ne este rușine de cunoscință! Haină mai morală sireno „Viitoriule“, căer în toaleta acēsta te vede orbult, ce voesce. „Divide et impera“ este recepta „factorilor politicii dominante“, dēr e învechită nu mai prinde. Onest amu trăitū, onest amu luptatū noi Romāni totdeuna, șarlatanismul speculativu nu are intrare în inima nōstră și nu ne va desbină falanga luptei nōstre naționale nicodată. Cine are șarlatanismul de idealu, părăsescă-ne, de ar fi câtu de frunțasu, disprețulu generalu ilu va ajunge.

Din comitatul Satmariului 1884 Faur. 29.

Stimate d-le Redactor! Binevoit a dă loc șirurilor următoare în prețitul diuaru cel redigeți. . . Cu mare bucuriă vinu a vē relată ceva, — deși cam tardiu, — despre solidaritatea și frățietatea — (dēr nu în sensul celor dela „Viitoriul“) — poporului nostru satumarēnū, cu atātu mai vērșosū, fiindcă mai în ernal, înainte de alegerea ampioiaților com unu individū vi l'a descrișu, împreună și pe conducătorii lui cu color cam negre. . .

Incă din tōmnă ne-amu fostu consultați despre aceea, cum amu putē păstră solidaritatea în poporū, ca așa nu numai se se cultiveze dēr apoi, dāndu-se ocaziune, se lū potēm folo-

cese germane. Istoria a înregistrat faptele și destinele lor. Când blondinele fice ale principilor din Germania rēșoesc prin analele istorice, de bună sēmă își aduc aminte de fețele meile odrăslite din casele lor. Fōca istorie universale, pe care este însemnatu numele Caterinā II, de siguru face, ca tinerele inime se bată mai tare. Tinerele prinsese cunoscu puterea de oțelū a sorții și se supun fără rezistă țintă voinței acesteia, chiar și când nu li se ivesce corōna așteptată și în locul ei le întind mână unu fiu de principe mediatizatū seu chiar le chiamă vre unu conventu protestantū ca starițe. Este unu simburu bun, sănatos și puternic, care face pe aceste femei să nu prafle plăcere în strălucire și în lucsu. Pe ele le atrase pōte înalta pozițiune împreună cu corōna, arare ori însă le ademenescu juvaerel și hermelinul vestmētului de purpură purtat de domnitori.

Elisabeta și-a petrecut copilăria în tōliniștea și de totu retrasă în Neuwied. In micu cercu alu familie sale și alu persōnelor d-suită, departe de viața șgomotōsă a orașelor mari, ea a avutu timp de a învătă și de medită asupra celor învătate. Ea eră socotit totdeuna de liniștită și rezervată; trecea înaintă tuturor de devotată și de curăgiōsă.

Cându o domnișōră de curte, care-i eră totu dragă ca sōțā de jocu, se bolnăvisetifusū, princessa singură îngrijit de bolnăv,

mai ușor și spre ajungerea altor scopuri naționale. . . . Spre realizarea ideii acesteia am venit la rezultatul, că ar fi bine, să se țină din când în când adunări populare — între hotărârile legii — sub numele de „concertu popular“, unde tinerii să se dede în cântări și declamațiuni în preiubita lor limbă, ca așa cu timpul să se învețe cu limba îmbrățișată și cauza noastră națională. . . . Astfel de adunare s'a ținut la 7 Ianuarie a. c. în comuna Pomii sub conducerea bravului notar cercualu d-lu G. Barbulu. . . Insufletirea poporului însă nu s'a oprit aci, ci a meros și mai departe: amersurat calculațiunilor bine nimerite ale bravilor conducători; . . . în 24 Fauru a. c. ținurăm în Veșmortu (Veresmart) éráși o adunare de soiulu acesta, la care poporațiunea celor 5 comune a fostu mare parte reprezentată. . . . Firesce, neputéndu contá n i c i o d a t a la ajutoriulu membrilor casinei din Satumare, ne amú védutú siliți a recurge la noi însine. . .

Străinii forméză reuniuni scolare — Scholverein-uri — spre apărarea limbei, spre sustinerea elementului lor și spre promovarea culturii lor naționale. . . Noi, poporul dela sate, nu putem formá astfel de reuniuni, dér totuși, ce potémú, facemú și noi. . . Dăcă óstea se bucurá de duci buni, cari sciú precumpáni lucrul, învingerea e înainte asigurată: — „Dimidium facti, qui bene coepit, habet“, dice prov. lat. Așa, dăcă cei din fruntea poporului sunt „curați la animă, le zace întru adevéru la sufletu promovarea culturii și bunăstarea poporului nostru, multú, dăcă multú potú face cu poporul. . . . Dă de bucuria a fostu nu numai pentru Veșmortani, ci și pentru comunele din apropiare ziua de 24 Faur. a. c., unde a fostu adunatu poporul — mare parte — din 5 comune, împreună și preoții din giuru, cu ocaziunea concertului popularu, ce s'a începutu la 4½ ore d. m. sub conducerea tinerului, dér pentru causa națională, insufletitulu cooperatoru de Veșmortu rev. d-nulu Andreiu Pelle, care cu multú zelú și ostenéla a pusú în gura tinerilor sáteni astfel de cântări și declamațiuni, — (fiindu ajutatú de rev. d. V. Sabo, clericu abs.) — cu cari s'ar ținé mândrá și tinerimea studiósă dela orașele cele mari. . . După cuvéntulu de deschidere, în decursulu, căruia mai de multe ori a fostu întreruptú cu „Sétrăiescă!“ a întonatú cor. voc.: „Destéptá-te Románe!“ dupa care veni: „Nepotulu lui Traianu“, poesiá declamatá de unú tineru sátenú, în care se descrie în stilu popularu aducerea noastră în Dacia de marele Traianú; — flucara insufletirii se redică susú! totú mai susú! dér, cându acestú tineru a dísú: „opt-spredece vécuri sunt, cá l'a adusú pacesú páméntú; și de atunci și până acuma, némuri aú peritú ca spuma; dér poporul lui

ridéndu cu disprețú, cându i se vorbiá de posibilitatea de a se molipsi și dënsa.

În anul 1864 muri principele Hermanú, și soția lui luá frênele domniei în Neuwied ca tatorá a minoréului principe Wilhelmú. Princesa Elisabeta își procurase o pozițiune aprópe independentá la mica curte a mamei sale. Ea se ocupá multú cu literatura germaná, cu cântarea și cu musica instrumentalá; se îndelețnicia cu studiulu limbilor vechi și noué și párea a dorí fórté puținú cununa de mirésá. Când o prinsesá tinerá și frumósá a trecutú de vârsta de doué-deci de ani, fără să se mărite, acésta se privește de regulá ca semnú, cá dënsa voesce sé și dárúescá împreună cu mâna și inima séu celú puținú ea face fiitorulu soțú pretensiuni nu tocmai lesne de împlinitú. Ar fi indiscretú, a întrebá dăcă Elisabeta a avutú încă înainte de a fi pețitá de Carolú, principele României, deosebite simpatii pentru dënsulú. Ar fi năaturalú a presupune, cá coróna princiará română împreunată cu interesantele relațiuni ale unei țéré străine și încunjurate de lucruri neobici-nuite ar fi rémasú fără farmecú pentru dënsa. Principele Carolú, care în luna lui Aprile 1866 érá încă sublocotenentú în regimentulu 2 de dragoni prusiani, ajunsé îndată după alegerea sa de principe într'o criticá situațiune, care mai cá te făcea șe credí, cá totulú se va reduce la o scurtá domniá interimalá. Relațiuni din România le serveáú foilorú umoristice de materialú pentru satire și caricaturi. Chiar și principelui

Traianú, mai tráiesce cá și unú stanú, și-a trái și n'a muri, până l i m b a — și va iubi — nu mai aveau capétú: „sétrăiescă!!!“ sétrăiescă poporul românú! — — piérá dușimani lui!!!... și așa după terminarea celor 8 cântări și pe atâtea declamațiuni, rev. d. conducétorú, între aplausele cele mai înfocate, esprimându-și speranța de a ne revedé éráși la ss. Pasci în comuna veciná cu astfel de ocaziune, a declaratú adunarea de închisá; începéndu-se joculú, care a ținutú pënë a 2 d i d i m i n é t á Nu folosulú materialú, (deși și acela a reușitú bine) ci numai și numai folosulú morálu l'am ținutú înaintea ochilorú și de astádatá, în ceea ce credú, cá nu ne vomu înșelá!!!.

Le voru continuá aceste — adunări — concerte populare în comunele vecine, despre ce în scurtú vă voiu relatá!... Pentru astádatá imi finescu modesta-mi referadá cu: „Sétrăiescă Veșmortanii și tinerulú lorú conducétoriu!!!... „Someșianulú.“

Comitatulú Sătmariu în 6 Marte st. n. 1884.

Domnule Redactorú! Diminéța dălei de adú 'm i f i p l á c u t á și liniștitá; cam la 11 óre însă mé ajunsé una neplăcere și durere, care-mi strică tótá ziua. „Egyetértés“ aduce scirea, cá partida „lilieilorú“ și va ținé conferința în Budapesta la 14 l. c.; aduce provocarea, ca toți aceia, cari aderéză la programa „Viitorulu“ se-și trámitá delegații séi se mérgá lá Pesta, a bé din isvorulú inveninatu.

Nu voiú a mé dimate în comentarea și criticarea programei acelei funeste, căci 'm i e și rușine; de altá parte credú, cá Români, convinși prin fapte și casuri concrete, se vorú întórcé cu gréția de totu cuvéntulu, ce se cuprinde în ceea provocare. Ear' multú mé mirú cum nu li rușine acelorú Domni a eși la luminá cu astfelu de obiecte nespálate, nu le roșiesce fața. Fia gustulú lorú!

În aceste împrejurări, cându unii ómeni făr' de principii și argumente sănétóse nu se sfiescú a voi sé séméne discordia și împárechiare între Români pacinici, eu numai una rogare sincerá și fierbinte amú de îndreptatú catrá frații Români în genere și catrá Sătmarení în specie și anume: „Noi cu toții și în trecutú amú aderatú la programa unice naționale, la programa din Sibiiu; — dela principiile depuse în aceea programá pënë acuma nu ne amú abátutú, deci amú fostú pe lánge tóte, cá suntemú puținí și fără putere, constanți amú perseveratú.

Acum, cându vocea falsá și multú periculósá a „Viitorulu“ nefericitú și a satelițilorú séi se aude, cându lilieci voescú sé se fáléscá înaintea lui Tisza, creatorelui lorú, și sé se mândréscá cu infamulú resultatú, cá le-a succesú a

Bismarck i se ascriau aserțiuni puținú favorabile. „Unú locotenentú prusianú totú își póte face hazú, jucándu nițelú în timpulú concediului séu de călătoriá rolulú de principe românú“, astfelú suná una din espresiuunile, cei se ascriau puterniculu cancelarú. Germania însă a datú tronulu românú pe sub mâná ajutorulú necesarú și în chipulú acesta îi succese prințulu Carolú a-și regulá relațiuni și a-și întári pozițiunea. După câtá-va vreme tinerulú principe se gândí, sé întemeeze o dinastiá. La 16 Octobre anulú 1869 elú se căsătorí în Coblența cu prinsesa Elisabeta. În acestú momentú începe atátú în viața principesei, câtú și în istoria României o nouá erá.

Coróna atérná în aerú d'înaintea ei, și ea întinse mâna după dënsa. Deși la multí le venea sé ridá de diadema princiará română, totúși spiritulú Elisabetei luá unú sború înaltú; ea privia cu ochi limpedi și cutezătorí în viitorú. Pentru fiica unui principe germanú párea a fi unú lucru cutezatú hotáriréa de a ocupá cu demnitate loculú unei regente într'o țérá, a cărei limbá și alú cărei poporú îi erau cu totulú necunoscuté. Dér Elisabeta înțelese corectú și numai decátú problema ce érá de îndeplinitú. Ea se apucá cu zelú înfocatú de studiulu limbii române și se acomodá întrú tóte particularitățilorú naționale române. Natura sa poeticá se simți repede atrasá de melancolia legendelorú române; ea se cufundá în mituri și învăță

desbiná pe Români în pređiua acestei adunări detestabile din 14 Marte, vinú ca unú membru alú partidei naționale generale și în specie ca membrulú partidei naționale române din Sătmariu, constituitá în anulú 1881, a vé conjurá și rugá pe toți frații Români, fia din Sătmariu séu de ori unde, în a cărorú anima mai este iubirea cátrá limbá și naționalitate, sé vé abțineți dela participarea la acea conferința, și se nu causați durere acelei dulce máme — națiunei nóstre, care și adú dăce mutilatá sub lovirele grele ale argațilorú guvernului de adú. —

Onóre celorú, cari se vorú abține! Rușine, de trei ori rușine acelora, cari vorú profana prin prezența lorú trecutulu splendidú alú națiunei române!! — Amú dísú. —

Unu membru alú partidei naționale române din comitatulú Sătmariului.

Țéra-Oltului în 8 Martiu 1884.

Onorabilá Redacțiune! În 20 Febr. a. s'a ținutú examenulú de érná la șcólá granițárescă centralá din Voila, la care am luatú parte și eu și despre care, imi iéu libertate a raportá și on. publicú cetitorú. La șcólá din uestiune funcțióneză duoi învățători și una învățátóresá. Césta din urmă numai din Sept. 1883.

Cu páreré de réu trebuie sé amintéscú, cá — după cum sum bine informatú — atátú dșóra învățátóresá, Sofia Gila câtú și institúțiunea șcóléi de copile a fostú întâmpinaté cu óre-care neinteresare, ca sé nu dăcă chiar antipatiá; dér cu atátú mai cu mare bucuria m'am convinsú, cá d-șóra învățátóresá, prin purtarea s'a esemplará față de poporú afará de șcólá, și prin zelulú séu neobositú în șcólá față de eleve, a sciutú sé-și căștíge iubirea elevelorú și simpatia poporului.

Atențiunea, disciplina, tactulú și răspunsurile libere, naturali și nefortate ale micelorú eleve, cari au pusú pe ascultători în uimire, sunt totú atâtea doveđi, cá d-șóra Sofia Gila a știutú aduce în consonanță principiile didactice cu céle psihologice. Totú așa și lucrurile de mâná ale elevelorú au produsú o mulțámire generalá.

Esamenulú clasei II., conduse de învățátoriulu diriginte Danilá Gaború, în carea elevii erau împárțiți în patru despártéminte, asemenea a fostú presté așteptare bunú. În ochii, în portarea și răspunsurile elevilorú se oglindau: tactulú, zelulú și metodulú învățátóruului. Răspunsurile elevilorú au fost viuá dovada, cá d-lú Danilá Gaború e demnú de chiamarea s'a, pe catú de frumósá pe atáta și de grea.

Esamenulú cl. I., conduse de învățátulú ad-junctú, nu a fostú așa: cum trebuia și potea fi la una șcólá granițárescă. Metodulú unú me-

din alegoriile basmelorú trecutulu priceperéa adevératulu caracterú alú poporului.

Tinéra regentá erá în tocmai ca unú omú norocosú, care găsesce în țériná o mulțíme odóre brute; ea se apucá sé le taie frumosú și sé le dea loculú cuvenitú. Princesa germaná se identificá și în esteriorulú séu cu poporulú, pe care érá chiamatá a-lú governa. Ea îmbracă costumulú naționalú românescú și dede prin acésta femeilorú din aristocrația înaltá unú es-celentú esemplu. Ea fundá șcólé și institute de binefaceri, ameliorá organizațiunea spitalelorú, pe cari le cercetá adese-ori, și cu tactulú séu înăscutú aflá prilejú de a-și da sucursulú séu la deosebite lucruri cu succesulú celú mai deplinú.

Elisabeta se deprinse întrú tóte cu societatea românescá și sciú a contopí elementele omogene, și a înfluință în modú favorabilú pe cele eterogene.

Fiăcare d i i aducea lucrări noué, care pre-tindeau din nou zelulú séu neobositú. Ea se simțiá fericitá în împlinirea serióselorú sale obligáminte și de totú fericitá, cândú devení mama unei prinsese, care primí la botézú asemenea numele Elisabeta. Ea își iubiá copilulú cu tótá pasiunea inimei sale. O sórté fatalá înse fi nimiciú cu cruđime bucuria de mamá. Mica prinsesá muri și inima mamei era adéncú ránitá.

(Va urmá.)

chanismu întregu, a dovedit din destul, că ce progresu facu acei învățatori, cari nu prin meritele proprii ajungu și se susțin în posturi.

Unu participante.

Diverse.

(Intruniri literare.) Cu plăcere anunțăm dănelor și domnișorelor din orașul nostru, că în Ioia viitoare (1 Martiu v.) se va începe ciclul alu duoile a alu intrunirilor literare, care în lunile Novembre și Decembre au fostu întâmpinate cu atâta căldură. În prima intrunire se va vorbi despre timpurile cele mai vechi ale țerilor locuite de Români și se va ceti una din încântătoarele povești ale Peleşului. Inceputul va fi la 7 ore séra. — Sperăm, că aceste folositoare intruniri voru fi și de astă-dată câtu se pôte mai bine cercetate din partea publicului.

(Mulțămită publică.) În urma ședinței publice, ținute în luna lui Ianuaru de „Societatea de lectură a studenților dela școlile medii române gr. or. din Brașov”, s'au făcutu următoarele contribuiri în favorul acestei societăți: D-na Elena Sotiru 3 fl., d-na Eugenia Cioranu 2 fl., d-lu G. B. Popp 3 fl., d-lu D. Ionciovici 3 fl., d-lu N. T. Ciurcu 3 fl., d-lu I. G. Manu 5 fl., N. N. 2 fl., d-lu Iord. Muntenu 2 fl., d-lu G. Laslu 2 fl., d-lu I. Lengeru 2 fl., d-lu P. Nemeșu 2 fl., păr. V. Voina 1 fl., d-lu N. Strevoiu 1 fl., d-lu N. P. Petrescu 1 fl., d-lu T. Blebea 3 fl., d-lu Ios. Pușcariu 2 fl., d-lu Dr. N. de Lemeni 2 fl. — Cu totul 39 fl. v. a.

Tutororū acestorū domni, precum și multu stim. dōmne Elena Sotirū și Eugenia Cioranū li se aducū eelee mai sincere mulțămiri.

Brașovū, 25 Februaru v. 1884.

Andreiū Barseanu,

profesorū gimn. și conducătorulū societății.

(Șese mașine infernale,) care se află pēnă acuma în gārele dela Londra, au asemenea construcțiune. În straițe, între haine vechi și alte utensile se află cartușe (fișaguri), care aveau însemnarea „pravu de atlas”. Acestu pravu nu formēzā nici unu articolu comercialū și nici unu corăbieru nu'lu va primi în corabiā cu scirea s'a. Pravulū de atlas este curatū dinamitū, adecā nitroglicerinu, amestecatū cu nisipū, pāmēntū sēu pulbere. O parte din cartușe era conservatū într'o cutiā de cusutoriū. Altā parte era jurū imprejurū astupatū. Numai decātū lângā dinamitū se afla unū pistolū cu cocosulū întinsū. Unū orologiū era astfelu construitū, că pistolulū se descārcā, dupa ce orologiulū a umblatū 12 ore, trāgēndū de unū firu cocosulū. Orologele erau astfelu așediate, că descārcătura se întâmpla într'unū timpū, cându erau mulți omeni adunați în gara. În Charingross arāta orologiulū 3 minute după 4 ore. Cā nici unu dintre mașinele infernale nu s'a descārcatū, își are diverse cauze. La mașina infernalā, care s'a aflatū în gara dela Charingross orologiulū 'șā făcutū servițiulū sēu; cocosulū a căcutū, dērā capsula n'a luatū focū și astfelu nu s'a efeptuitū esplosiunea. În mașina infernalā dela Paddington cōrdā a fostū sēu rēu lucratū sēu pré slabū, că timpulū de alarmā a trecutū, dērā cocosulū n'a fostū trasū de firu. În Charingross se aflā în traistā 27 de punți de dinamitū, în Paddington s'a aflatū totū atāta și specialiștii spunū, că esplosiunea în gara Victoria s'a efeptuitū totū printr'o mașinā infernalā de construcțiunea acestora. Straițele nu erau așa mari, dēr încuietōrele lorū erau așa făcute, că nu putea intrā nimicū la ele, că erau apārate printr'unū coperemētū. În straița, care s'a aflatū în Paddington, era în locū de pistolū unū revolverū cu șepte țevī. Orologiulū stātuse la 9 ore și 10 minute, elū era așa construitū, că la fiacare mișcare trebuia trasū din nou. Signalulū de alarmā trecuse încă la 12 ore. Descoperirea acestorū mașini infernale a produsū în totā populațiunea Londrei spaimā și grōza cea mai mare. Totā populațiunea Londrei este acum forțe agitatā din cauza acestorū mașini destructive și îngrozitōre.

(O nenorocire pe scenā.) O nenorocire deplorabilā s'a întâmplatū la 25 Faurū în teatrulū curții din Darmstadt, în timpulū însenării unei comedii de Görner: „Apfelbaum, Erdmännchen und Flöte.” („Mērulū, piticulū pāmēntulū și flautū.”) În alu treilea tablou alu acestei comedii venirā între alții pe scenā și duoi bālauri. Pe celū mai mare din aceștia, în care erā ascunsū garderobierulū Rōsch, avea sē-lū omōre vēnătorulū Ludolf (d-lu Hacker). Bālaurulū scupā focū, și la acēsta burdufulū, în care se aflā aburū de apă, plesni, și d-lu Rōsch, care se aflā în

învălitōrea lui, fiindū de totū lipsitū de ajutorū, a primitū arsuri înfricoșate la pieptū, în spinare, la brațe și la capū, din norocire ochii au scāpatū neatinsī. În spaima sa elū strigā tare: „focū!” Dēcā acestu cuvētū s'ar fi auditū în spațiulū privitorilorū umplutū de sute de copii cu mamele lorū, s'ar fi produsū o panicā, ale cărei urmāri nu le putea prevedē nimenea.

Cerculū Th. Sidoli

la Pōrta Vāmii.

Astāți Mercuri în 12 Marte 1884,

séra la 7 1/2 ore.

Representațiā extraordinārā

Pe cāmpulū artei de călăritū mai înalte, alu dresārei de cai, jocū pe fune, gimnasticā, jocuri icarice, baletū și pantomime.

Din programā cea bogatā se vorū esecutā 14 piese.

Representațiunea de încheere:

Mareā luptā decisivā.

De orece lupta de luni, 10 Marte 1884, între gimnasticulū Clovn, d. Iuliu Fiochi cu d. Ioanū Persenarū (măcelarū), rămase nedecisā, ađi ea se va continuā și va durā lupta, până cându se va învinge unulū sēu altulū după regulēle și condițiunile luptei.

Māne Joi în 18 Marte 1884.

Representațiune de onōre în beneficiulū D-șorei MEDEA SIDOLI.

Beneficianta invitā cu totā onōrea la o participare câtū de numerosā.

Cu totā stima

Th. Sidoli, directorū.

Sz. 80 kh.—1884.

1—1

Hirdetmény.

A zernesti kir. járásbiróság részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint helybeli ügyvéd Garoiu Miklós által képviselt helybeli gör. kel. egyház-alap felperesnek ismeretlen tartózkodása és idevaló illetőségű Marina Cornila szül. Musci alperesné elleni 22 forint o. s. j. iránti sommás keresetének tárgyalására határnapul 1884-ik évi Márczius hó 29-ik napjának d. e. 8 órája e biróság előtt kitűztetik.

Felhivatik ennélfogva ismeretlen tartózkodásu alperes, hogy ügyének czélszerű védelme iránt a részere gondnokul kinevezett helybeli körjegyzőt Badiu Aldimir kellően utasítsa, vagy a tárgyalásnál személyesen vagy más megbízott által jelentkezzék, mert különben mindezek elmulasztásának következményeit magának tulajdonítsa.

Zernest 1884 évi Február hó 21-én.

A zernesti kir. járásbiróság. — Penciu, járásbiró.

Concursū.

Prin decisiunea tribunalului regescū din Mureșu-Oșorheiū Nr. 160/1884 în comuna Maierău (Magyaró) în comitatulū Mureșu-Turda posta ultimā Disznajeu (Disznajo) este ordonatā comasarea generalā a hotarului comunālū, care constā din 4905 jughere (pagōne) și 913□° constātōre din 4500 n. top.

Pentru mesurarea teritoriului, și ducerea îndeplinire a operatului referitorū la comasare, cu tōte cele necesare până la darea în posesiune a teritoriilorū, ce obvinū în suma comasārei, prin acēsta se escrie concursū, și se provōcā toți acei ingineri diplomați, cari dorescū a luā asupra-și acestū operatū, a-și așterne ofertele dēșilorū până la 1-a Aprile a. a. st. n. la comisiunea subscrisā a comunei Maierău, conținēndū prețulū referitoriu la jughere ori pārcelē și alte condițiuni, ce se ținū de contractare.

Doritorii au a depune unū vadiu de 10% a sumei corespundētōre la suma prețului jugherelorū.

Concursele după terminū nu se vorū luā în considerare.

Comisiunea comproprietarilorū.

Maierău în 29 Febr. n. 1884. 2—2

Alexandru de Jegyocrucky. Gruzda Ferencz.
Ördög Ferencz. Gavril Timar.
Petru Barbu.

Adjuncți de ingineri

aflā ocupațiune pe timpū îndelungatū la inginerulū

Onoriu Tilea.

1—3

Smigū, posta ultimā: Mediașū.

De închiriatū

Casele reposatului Ioan I. Drăgușiu în Terlungeni: Una prāvāliā dimpreună cu o cucnā și salā, ori în ce đi dela data de ađi se potū închiria pe unū anū sēu pe mai mulți cu prețū câtū mai convenabilū.

Doritorii se potū adresa la proprietarū în Terlungeni lângā Zizinū Nr. casei e 342.

Conformū desemnului se mai aflā încă de vēndare:

8766 de cēsornice remontoir de aurū verit. Washington, cu câte 9 fl. 78 cr. și 3967 de cēsornice verit. de Elvețiā cu câte 4 fl. 85 cr.

Mārimēa pentru domni și dame. Tōte aceste cēsornice sunt pe secundā îndreptate și esacte. Fațiā cēsornicelorū lucește nōpțea de sine așia, încātū în ori-ce vreme se pôte vedē la câte ore este. Unū cēsornicu remontoir pentru dame probatū, care mai înainte a costatū 75 fl., acum e numai cu 28 fl.; cēsornice remontoir mari pentru domni, mai înainte cu 90 fl., acum numai cu 35 fl.; în argintū B1. oficiost probatū, suflatū cu aurū forțe finū, pentru dame mai înainte 30 fl., acum numai 14 fl.; pentru domni mai înainte 25 fl., acum numai 12 fl. 50 cr.; cēsornice de argintū veritabilū de Geneva cu capacū auritū, mai înainte 15 fl., acum numai 8 fl. 50 cr.; cēsornice remontoir patentū verit. Washington, mai înainte 36 fl., acum numai 9 fl. 78 cr.; cēsornice anghirā (ancre) de Geneva cu 17 rubine, cu căpacuri de nikelu-argintū sēu în aurū doublē, cu aparatū de nikelu-patentū regulatū și esactū mai înainte 22 fl., acum numai 8 fl. 75 cr.; unu ceasornicu de Elvețiā lucratū forțe gentilū, cu mecanismū de anghirā, mai înainte 15 fl., acum numai 4 fl. 85. Afară de acestea primescū comandorulū pe de gēba, (gratis), cā darū dela etablimentulū nostru o pārcelē de cereci de dame cu aurū de 14 kar. probatū de cătrā ofic. c. r. de punțare, cu mārgeņū verit. mārgele sēu rosete; mai departe o cruce la gātū cu lanțū, o broșā finū gravatā, unu medalion cu fațā frumōsā, unu inelū de brilliantū simil, 3 garnituri de nasturi pentru cāmāși și manșete din nikelu-argintū, cu gravare forțe frumōsā, unu lanțū de cēsornicu din aurū doublē, cu medalionū cu 12 fotografii picante de Parisū sēu cu taleri George, 1 țigaretā sculptatā de spumā cu rose sēu figuri împreună cu etuia, 2 albumuri conținēndū unulū 50 de fotografii, și celalaltū 234 articule diferite de luscū.

Album de fotografii, formā cuadratā, de sōrta primā, cu aparatū de musicā verit. din Geneva, cāntāndū duōā piese, singuraticū 7 fl. 50, ca adausū la cēsornicele susū numite, numai cu 6 fl. mai multū.

La fiacare cēsornicu se garantēzā cinci ani, obiecte comandate și neconvenabile se primescū retour sēu se schimbā, de aceea nici o comandā nu e riscatā.

Se espedēzā în fiacare đi afarā de sērbātorile creștine: Pasci, Rosalii și Crāciunū.

Adresa: Uhren-Alianz aus Genf

WIEN, I., Adlegasse Nr. 1.

NB. Scrisori lāudatōre se voru primi în totūdeamna cu mulțămită, însă nu se mai publicā.

Cursulū la bursa de Viena

din 11 Martiu st. n. 1884.

Rentā de aurū ungarā 6% 121.95. Rentā de aurū 4% 91.30. Rentā de hārthiā 5% 88.25. Imprumutulū cāilorū ferate ungarē 141.80. Amortisarea datoriei cāilorū ferate de ostū ung. (1-ma emisiune) 95.60. dto (II-a emisiune) 117.—. dto (III-a emisiune) 100.25. Bonuri rurale ungarē 100.75. Bonuri cu cl. de sortare 99.50. Bonuri rurale Banat-Timișū 100.—. Bonuri cu cl. de sortare 99.50. Bonuri rurale transilvane 99.25. Bonuri croato-slavone 100.—. Despāgubire p. dijma de vinū ung. 97.50. Imprumutulū cu premiu ung. 116.75. Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului 114.10. Renta de hārthiā austriacā 79.75. Renta de arg. austr. 80.85. Renta de aurū austr. 101.80. Losurile din 1860 136.—. Acțiunile băncei austro-ungare 844.—. Act. băncei de creditū ungarē 325.75. Act. băncei de creditū austriace 321.—. Argintulū — Galbini împērātesci 5.70. Napoleon d'or 9.62. Mārci 100 imp. germ. 59.25 Londra 10 sterlinge 121.55.

Bursa de Bucuresci.

Cota oficialā dela 25 Februaru v. 1884.

	Cump.	93 1/2 vënd.	94
Renta romānā (5%)	93 1/2	94	94
Renta rom. amort. (5%)	95 1/2	96	96
convert. (6%)	98 1/2	99	99
Impr. oraș. Buc. (20 l.)	32	33	33
Credit fonc. ruralū (7%)	102 1/4	102 1/2	102 1/2
" " " (5%)	92 1/4	91	91
" " urbanū (7%)	101 3/4	102 1/2	102 1/2
" " " (6%)	98	98	98
" " " (5%)	88 7/8	89	89
Banca naționalā a Romāniei	1390	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom	378	—	—
" " Naționalā	257 1/2	—	—
Aurū	3.85	—	—
Bancnote austriace contra aurū	2.09	—	—

Editorū: Iacobū Mureșianu.

Redactorū responsabilū: Dr. Aurel Mureșianu.

Tipografia: Ioanū Gōtt și fiū Henricū.